

גמ"ר 4086/12/13 - מדינת ישראל נגד עלי חלבי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

גמ"ר 4086-12-13 מדינת ישראל נ' חלבי
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלי חלבי

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה מיוחסות לנאשם עבירות של **גרימת מוות ברשלנות**, אי מתן זכות קדימה, גרימת חבלה של ממש, גרימת נזק ונהיגה בלא פוליסת ביטוח. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, חזרתי ועיינתי בחומר שהוגש, ביקרתי במקום האירוע ושקלתי את טענות הצדדים, **השתכנעתי מעל לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצוען.**

המחלוקת העיקרית בין הצדדים בתיק זה והשאלה העובדתית המרכזית בה יש להכריע היא האם הנאשם היה במהלך פניית פרסה בעת ההתנגשות, או רק בסטייה שמאלה. לטענת המאשימה, ועל פי עדות המעורבים אמסלם ולוי, ביצע הנאשם פניית פרסה מהשול הימני וחסם את דרכם של האופנועים אשר התנגשו בו. לטענת הנאשם, הוא לא ביצע פניית פרסה, אלא אך סטה שמאלה ועלה מעט לנתיב הנסיעה, על מנת לעקוף מכשול צמחייה בשול. הנאשם טוען כי בעת הסטייה לא הבחין ולא יכול היה להבחין באופנועים שהגיעו מאחוריו, ולפיכך אין להטיל עליו אחריות. **במחלוקת עובדתית זו אני מכריע לטובת גרסת המאשימה, היינו כי הטרקטור בו נהג הנאשם ביצע פניית פרסה בעת ההתנגשות.**

האירוע הרלוונטי הינו תאונת דרכים שהתרחשה בכביש 854, בין כרמיאל לתפן, ביום 5.5.12 בסמוך לשעה 7:20 בבוקר. בין הצדדים אין מחלוקת כי הנאשם שנהג באותה עת בטרקטור מסוג פרגוסון, כאשר מחוברת לו כף אחורית ועליה מספר מיכלי מים, הגיע למקום מכיוון הכפר נחף, כשהוא נוסע בדרך עפר. בעת שהגיע למפגש בין דרך העפר והכביש, פנה הנאשם ימינה, ולאחר נסיעה קצרה אירעה התנגשות בין הטרקטור לבין שלושה אופנועים שהגיעו מאחוריו. האופנועים פגעו בטרקטור זה אחר זה בהפרש זמן קטן. כתוצאה מהפגיעות נהרג רוכב האופנוע הראשון, **מרדכי גולן** זכרו לברכה, ורוכבי האופנועים האחרים **שמעון אמסלם** ו**יועד לוי** נפצעו ונחבלו חבלות של ממש.

שני המעורבים הנ"ל, אמסלם ולוי העידו לפני מטעם המאשימה, כמו גם השוטר **סביתי סביתי** שהיה השוטר הראשון שהגיע למקום, ובוחן התאונות **אייל דגש**. מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו, המומחה מר **דורון פת** וכן אשת הנאשם, גב' **אמאנה חלבי** אשר נסעה עם הנאשם לפי הנטען, אך לא הייתה עדה לתאונה עצמה, ומר **מחמד עכאוי**, אשר הגיע למקום לאחר התאונה.

לאחר סיום שמיעת הראיות נערך ביום 10.11.15 ביקור במקום האירוע. ב"כ הצדדים, הגישו את סיכומיהם בכתב והשלימו טיעונים בעל פה בישיבה מיום 10.12.15.

כאמור לעיל, הכרעתי לטובת גרסת המאשימה באשר לנסיבות התרחשות התאונה. החלטתי ניתנה רובה ככולה בהתבסס על **התרשמות והערכה של העדויות ועל בסיס הממצאים בזירת התאונה** כפי שהונצחו בתמונות ובסרטון, וכפי שנותחו בידי בוחן התאונות ומומחה ההגנה. בהקשר זה ייאמר מיד כי בחוות דעת בוחן התאונות נפלו טעויות, אך לא מצאתי כי יש בכך כדי לשנות מהמסקנה באשר לגורם העיקרי לתאונה.

מעבר לאמור לעיל מצאתי תימוכין להחלטתי גם בפרטים נוספים כפי שיפורט בהמשך, אולם מדובר בתימוכין שהם למעלה מן הדרוש ואשר לא היוו גורם משמעותי בהחלטה, לרבות הודעתו של הנאשם בפני השוטר סביתי.

להלן אנמק החלטתי.

גרסאות הנאשם והמעורבים:

מר אמסלם, רוכב האופנוע השני שפגע בטרקטור, אשר רכב על **אופנוע סוזוקי בצבע כחול**, העיד בפניי כדלקמן:

ביום 5.5.12 שבת בבוקר כמדי שבת ב - 10 שנים האחרונות אנחנו יוצאים חבורה של רוכבים ... נוסעים לטייל. נפגשים בתחנת הדלק באעבלין ונוסעים משם. התחלנו לעלות לכיוון תפן. התכוונו להגיע לצומת גומא. הראשון שתמיד הוביל את דרך הוא מוטי גולן ז"ל, אדם בוגר, מנוסה בן 61 שמלווה אותנו בכל שבת באותו טיול. אנחנו בדר"כ 11-12 בקבוצה. באותו שבוע היינו משהו כמו 11. ... היינו שלושה שפינו שמאלה באור ירוק, לאחר מכן התחלף לאדום. התחלנו בעליה. מוטי היה ראשון, אני הייתי שני, ויועד שלישי. עולים את העליה. מצד ימין שלנו נסע הטרקטור שחצי מהטרקטור על השול הימני, וחצי שני על הנתיב הימני. הוא נוסע. אנחנו נוסעים ופתאום הוא עשה פרסה על קו לבן, בלי להסתכל, בלי כלום. אני הייתי בהכרה כל התאונה. מוטי ניסה לברוח שמאלה, ונפגע מהגלגל השמאלי הקדמי של הטרקטור. אני בלמתי וניסיתי לברוח ימינה, אבל הכביש היה חסום כי היה טרקטור עם כף אחורית, ועליה קרש שבלט החוצה, על הקרש עמדו ג'ריקנים. זה האריך את הכף של עצמו. כשמוטי ניסה לברוח הוא פגע בגלגל קדמי, אני ניסיתי לברוח נכנסתי מאחורה בכף של הטרקטור, הטרקטור עמד על שני הנתיבים ביחד כשהקו הלבן חוצה אותו. הוא היה במצב מאונך. חסם את שני הנתיבים. נשאר 60 ס"מ לפה ולשם.

... כעבר מספר רגעים הגיעו אנשים, התחילו לצלם. החברים שהתעכבו ברמזור האדום הגיעו כדקה שתיים

לאחר האירוע. ניגש אלי מר חלבי, הנאשם, אמר לי אתה צריך עזרה? אמרתי לו תיגש לחבר שלי. אמר אני מצטער לא ראיתי אותכם, הוא ניגש למוטי שכבר לא היה בחיים. אז הוא חזר אלי, אמר שהוא מצטער ואם אני צריך משהו. הוא לא ראה אותנו.

המרחק ביני לבין המנוח בזמן האירוע - בערך 20-30 מ'.

אני הייתי במרחק של משהו כמו 40 מ' מהטרקטור בזמן שהחל בפניה. מוטי היה כ-20 מ' ממנו. מוטי היה בערך באמצע הנתיב. התכוון לעקוף את הטרקטור.

העד הגיש תמונה (ת/1) וסיפר כי בעת התאונה היה הטרקטור במצב "קרוב מאד" לזה הנראה בה. העד הוסיף ותיאר את פגיעותיו כתוצאה מהתאונה, הטיפולים שעבר והמגבלות מהן הוא סובל.

בחקירה נגדית הגיש הסנגור תצהיר שנחתם בידי העד במסגרת התיק האזרחי - תביעת הרכוש - שהגיש כנגד הנאשם, והצביע על סתירות בין האמור בתצהיר ובין העדות בפניו.

אומר מיד כי התרשמתי מעדות זו בחיוב, מצאתי כי היא מתארת נכון את התרשמותו של העד מהאירוע ולא מצאתי כי הסתירות עליהן הצביעה הסנגור הן משמעותיות. אכן בתצהיר נאמר כי העד הבחין בטרקטור ל"שברירי שניה", אמירה הסותרת לכאורה את עדותו בפניו כי הבחין בטרקטור עוד לפני שהחל בביצוע הפניה. העד הסביר כי התצהיר נערך בידי עורך דינו בהליך האזרחי, והוא חתם עליו לאחר שקרא אותו ברפרוף בלבד. המדובר אכן בתצהיר ארוך המתייחס בעיקר לנזקי העד ומתאר את התאונה עצמה בקצרה בלבד, ואני מקבל כי אינו משקף את גרסת העד באשר לאירוע התאונה עצמו.

רוכב האופנוע השלישי, מר יועד לוי, רכב על אופנוע מסוג הונדה בצבע שחור, העיד בפני כדלקמן:

נסענו ביחד, נפגשנו בתחנת דלק עאבלין ונסענו, כשהגענו לצומת כרמיאל, פנינו לתפן למעלה. הכביש הולך ישר ישר ואז מתעקל ימינה. כשהגענו לתוך הסיבוב פתאום עמד טרקטור בצד הכביש, עמד מהנתיב הימני עד הנתיב השמאלי בניצב. טרקטור עומד ארוך. בדיעבד הבנתי שהיתה לו עגלה. הוא חסם את כל הכביש. לא היה לאן לברוח. היינו מוטי גולן ז"ל, שמעון שהיה פה כרגע ואני אחריו. היו עוד חברים מאחורה שהגיעו אחרינו, כמה דקות לאחר שקרתה התאונה.

פתאום אני רואה את הטרקטור, אני רואה את החבר מוטי מנסה לברוח לנתיב השמאלי כדי לעקוף את הטרקטור, הוא לקח שמאלה, לא הצליח, התנגש בדיוק בפרונט מקדימה, איפה שיש גלגל. היה פשוט פיצוץ. אני ניסיתי לבלום ולא זכור, כי העיניים נעצמו לי. פגעתי במשהו, כנראה עגלה, ועפתי על הכביש קדימה שמאלה לנתיב השמאלי. אמצע הכביש - שמאלה. אני בלמתי ישר בנתיב הימני באמצע שלו, התחלתי את הבלימה, וזהו, מאותו רגע נעצמו לי העיניים. אני מניח שהייתי בצד האחורי שלו.

כשמוטי ניסה לעקוף אותו הטרקטור עדיין התקדם, היה בתנועה. הוא ניסה ניסה ניסה, אבל שניהם בעצם נכנסו לאותו מקום.

גם מר לוי הוסיף ותיאר את פגיעותיו כתוצאה מהתאונה ואת המגבלות מהן הוא סובל עד היום.

בחקירה הנגדית עומת העד עם תצהירו שהוגש במסגרת ההליך האזרחי ועם האמירה בדבר "חלקיקי שניות" והשיב:

"זה ביטוי. אני לא יודע באמת כמה זמן, יש לי תמונה אחת בראש, נכנסתי לסיבוב, אני רואה את החבר שלי נכנס בטרקטור ויש פיצוץ. זו תמונה שתהיה לי כל החיים. מאותו רגע אני מנסה לבלום וזהו. איך פגעתי, כמה ומה אני לא יודע. הכל היה מאד מהר."

אני מקבל דברים אלה כמהימנים ואינני סבור כי יש סתירה של ממש בין עדותו של העד בפניי ובין הדברים שאמרו בתצהיר מטעמו בהליך האזרחי.

מעדויות רוכבי האופנועים עולה כי המנוח, שרכב על אופנוע KTM בצבע כתום פגע באזור הגלגל הקדמי של הטרקטור, מר אמסלם, שרכב כאמור על אופנוע כחול, פגע בכף האחורית ואילו מר לוי, שרכב על אופנוע שחור, פגע אף הוא באזור האחורי, ככל הנראה אחורי יותר מהמקום בו פגע אופנועו של מר אמסלם.

לפי גרסת הנאשם בפניי:

ביום התאונה יצאתי מביתי עם הטרקטור ובו 15 גלונים של מים. אשתי עמדה על הכנף לידי. הגענו לכביש תפן, לפני האספלט, הורדתי את אשתי. בכדי לעלות למקום שבו מותר להסתובב ולחזור, פניתי ימינה כ-40 מטר. היו על השוליים שיחים. נסעתי על השוליים. השיחים כיסו חצי מהשוליים. רציתי להתרחק קצת מהעצים, עוד לא הספקתי כמה מטרים, שלוש מכות, הסתכלתי אחורה, לא ראיתי שום דבר כי הכביש שם עקום, לא רואים. פתאום שלוש מכות ביחד. כמו ברק. שתי מכות ראיתי אך הרגשתי שלוש מכות בטרקטור. המכה הראשונה הייתה מאחור בגלל העומס של הגלונים, לכן הטרקטור הסתובב שמאלה. היו עוד מכות, בא השני נכנס בגלגל הקדמי, שבר את הברזלים את הכל. זה מה שקרה.

דהיינו הנאשם טוען כי לא ביצע פניית פרסה, אלא סטה מהשול לנתיב לעקוף מכשול. הנאשם טען בבית המשפט, כפי שטען בחקירה במשטרה כי הפגיעה הראשונית הייתה מאחור. טענה הסותרת את העדויות האחרות, ואף אינה עולה בקנה אחד עם קביעת הבוחן וקביעת המומחה מטעם ההגנה. כאמור לעיל, בקביעת בוחן התאונות מר דגש נפלו ליקויים לרבות טעות מרכזית בקביעת מקום פגיעת האופנוע השני בטרקטור. עם זאת, אין מחלוקת בין הבוחן ומומחה ההגנה כי הפגיעה הראשונה בטרקטור הייתה, כמתואר בידי העדים, של האופנוע עליו רכב המנוח, וכי זו התרחשה בחלקו הקדמי של הטרקטור ולא בחלקו האחורי. אף הסנגור בסיכומיו אינו חולק כי הפגיעה הראשונה בטרקטור הייתה באזור הגלגל הקדמי ולא מאחור.

התרשמתי כי הנאשם טען שהפגיעה הראשונה הייתה בחלק האחורי בכדי להסביר את סטיית הטרקטור למרכז הכביש וסיבסובו על צירו. הנאשם חזר על כך מספר פעמים בחקירה במשטרה ביום האירוע (ת/12):

"לא רציתי לעשות פרסה. הראשון פגע בכף ואז הטרקטור הסתובב לשמאל" שורה 12 בעמ' 2.

"אני הגעתי עד אמצע הנתיב העולה לכיוון תפן ואז הפגיעה הראשונה הייתה בכף האחורית ואז הטרקטור הסתובב" שורה 16 בעמ' 2.

"היו שתי פגיעות. אחת מאחורה בהתחלה ואחרי זה מקדימה והיה ביניהם זמן של שניות כמו "ברק" ממש מהר" שורה 47, עמ' 3.

"שיצאתי מהשול אז נפגע הכף האחורי מהצד ואז באה הפגיעה השנייה" שורה 56 בעמ' 3.

"מה שקרה שהייתי באלכסון ואז האופנוע הראשון פגע בכף וסובב אותי ואז האופנוע השני פגע בחלק קדמי שמאלי" שורה 61 בעמ' 3.

על דברים אלה חזר הנאשם גם בעדותו השנייה במשטרה מספר ימים מאוחר יותר (ת/13):

"אני הרגשתי פגיעה בכף מאחורה ואז הטרקטור הסתובב ואז היתה עוד פגיעה בצד קדמי שמאלי" שורה 19 בעמ' 2.

לא רק שגרסת הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם עדויות המעורבים האחרים, אלא שכאמור לעיל היא סותרת את גרסת המומחה מטעמו שקבע על סמך הממצאים האובייקטיביים וכפי העולה מידיעותיו ונסיונו כי "הפגיעה הראשונה התרחשה בין האופנוע הכתום ובין החלק הקדמי של הטרקטור (סעיף 3.5.1 לחוות הדעת), הפגיעה השנייה התרחשה מיד אחרי הפגיעה הראשונה, בין האופנוע הכחול ובין חלק אחורי של הכף האחורית (סעיף 3.5.2)". אף הסנגור בסיכומיו, סעיף 53, מאשר כי ההתנגשות הראשונית הייתה בין הטרקטור והאופנוע הכתום שפגע בגלגל שמאלי קדמי ו - "מיד אחריו התנגש האופנוע הכחול בפינה השמאלית האחורית של הכף"

מהאמור לעיל עולה כי אף ההגנה מסכימה שגרסת הנאשם באשר להתרחשות התאונה אינה נכונה. על פי התרשמותי אין מדובר בטעות של הנאשם שנגרמה עקב החוויה שעבר, אלא בנסיון מודע להסביר את דרך התרחשות התאונה ותוצאתה הקשה באופן המפחית מאחריותו.

אינני מקבל את גרסת הנאשם לא רק באשר לסדר הפגיעות, אלא אף בנקודות נוספות.

כך, בכדי להסביר את זווית הפגיעה של האופנוע הראשון, אשר גם לפי קביעת המומחה מטעמו, אינה תואמת מצב של סטייה קלה, טוען הנאשם לביצוע "סטייה חדה" עקב צמחייה אשר כיסתה מחצית מהשול.

ראשית, כפי שניתן להבחין בתמונות ובסרטון, אין מדובר בצמחייה משמעותית אשר מכסה "מחצית מהשול" אלא הרבה פחות מכך. ספק אם מדובר בצמחייה המצדיקה סטייה משמעותית.

בחקירה הראשונה במשטרה טען הנאשם כי במקום "עצים" אשר חייבו את הסטייה ובהמשך עומת בידי הבוחן בנקודה זו, ולא מצליח לתת תשובה של ממש:

"ש. אני אומר לך שהייתי במקום ואין צמחיה שמפריעה בקושי עלים קטנים שלא ממש עברו את מעקה הבטיחות ולא כפי שאתה מספר שיש צמחיה שמפריעה.

ת. אין אף אחד בכביש ולקחתי שמאלה וזה מה שהיה יצאתי לשמאל" שורה 82 בעמ' 4.

הנאשם נשאל בחקירה השנייה במשטרה אותה שאלה ממש ושוב השיב תשובה לא עניינית:

"אני הסתכלתי ולא היה כלום ויצאתי למשאל לנתיב ולא עברתי את הקו הלבן" שורה 12 בעמ' 2.

בעת הביקור במקום מובן כי לא ניתן היה להתרשם ממצב הצמחיה בעת התאונה, אולם אותה צמחיה נראית היטב בתמונות ובסרטון שצילם הבוחן ואני מסכים לחלוטין עם תיאורו של החוקר כי מדובר יותר ב"עלים" שאינם מחייבים סטייה כלל מאשר בצמחיה החוסמת את הנתיב כטענת הנאשם.

יותר מכך, הנאשם טען בעדותו כי כ-20 ימים לאחר המקרה חזר למקום עם "שמאי רכב מכפר ירכא, הוא צילם את הצמחיה ואת השוליים", אך למרות שתמונות אלה תומכות בגרסתו לדבריו הוא לא הציג אותן במשטרה, מאחר ו"לימדו אותנו בחיים שיש שופט, מה שהשוטר אומר זה לא אומר, יש בימ"ש והוא מחליט מה אמת". אולם גם בבית המשפט לא הוצגו התמונות, ולא הוזמן לעדות השמאי אשר ביקר במקום יחד עם הנאשם.

אולם מעבר לכך, גם אם היה לדעת הנאשם מכשול צמחיה על השול, לא הייתה כל סיבה להתקרב אליו ולבצע "סטייה חדה", אלא שנהיגה סבירה מחייבת התרחקות קלה במרחק סביר מהמכשול בו הבחין הנאשם מרחוק והיה מודע לקיומו.

התרשמתי כי הטענה בדבר סטייה חדה נועדה לצרכי משפט והסבר לזווית הפגיעה בין אופנועו של המנוח לטרקטור.

לטענת המאשימה, הנאשם הודה תחילה כי ביצע פניית פרסה, אך שינה עמדתו בהמשך, לאחר קבלת יעוץ משפטי, ולאחר שהבין כי הוא חשוף לתביעה כספית שכן נהג בטרקטור בלא ביטוח. לשאלת הודעתו הראשונה של הנאשם ומשקלה אתיחס בהמשך, אולם בכל הנוגע להיעדר הביטוח מתברר כי אכן לכאורה ניסה הנאשם להסתיר עובדה זו בתחילה, טען בחקירה כי לטרקטור ביטוח תקף (שורה 29, עמ' 2 להודעתו ת/12), אולם בהמשך התברר כי לא כך הדבר.

הנאשם הסביר כי לא ניסה להטעות את חוקרי המשטרה, אלא טעה לחשוב כי הביטוח שולם במועד, אך לא ביסס נקודה זו ולא הביא לתמיכה בה את סוכן הביטוח שיכול היה להבהיר את הנקודה.

מכל האמור לעיל עולה כי אני מעדיף את גרסאותיהם העובדתיות של המעורבים, אמסלם ולוי, על גרסתו של הנאשם. דהיינו כי הנאשם ביצע פניית פרסה ולא רק סטייה שמאלה בעת התרחשות האירוע.

עדות אשת הנאשם:

הגב' אמאנה חלבי סיפרה כי נסעה עם בעלה, ירדה מהטרקטור כאשר הגיעו לכביש וחצתה את הכביש רגלית כאשר "הוא נסע כדי להסתובב". הגב' חלבי טענה כי לא שוחחה עם בעלה אודות האירוע לא באותו יום ולא מאז. לדבריה ראתה את האופנועים מגיעים במהירות, שמעה את רעש ההתנגשות "הסתכלתי לכיוון הרעש, פחדתי, נבהלתי, עד שאני הגעתי הגיעה המשטרה. לקחו את בעלי והלכו".

נוכחותה של הגב' חלבי בזירה לא הוזכרה בידי הנאשם בעדויות שמסר, והדבר הביא את המאשימה לפקפק בנוכחותה.

כך, בחקירה הראשונה מיום האירוע התבקש הנאשם לתאר את המקרה וסיפר בלשון יחיד:

"אני היום בשעה 7:05 בערך יצאתי מהבית... ונסעתי מהכפר נחף לכיוון כביש תפן... והייתי בדרך למטע הזיתים שנמצא בצד שמאל לכיוון נסיעתי וכאשר הגעתי לכביש תפן ופניתי ימינה..."

למרות שמרבית הפעולות אותן ביצע הנאשם היו יחד עם אשתו, ואך טבעי היה כי יספר שיצא את הבית יחד עמה בבוקר ונסע עמה עד לכביש תפן, הוא אינו מזכיר את נוכחותה כלל, נוקט לשון יחיד ואינו מציין כי עצר לפני העלייה לכביש על מנת לאפשר ירידתה. בהמשך עדותו מספר הנאשם כי לאחר המקרה הגיעו למקום "אנשים" ושוב בוחר שלא להזכיר את נוכחותה של אשתו (שורה 42).

למרות שאשת הנאשם יכולה הייתה לכאורה לחזק גרסתו בכמה נקודות, הוא לא הזכיר אותה ואף כאשר נשאל, בשתי החקירות, האם הוא רוצה להוסיף דבר מה, נמנע מלעשות כן.

לאחר ששמעתי את העדויות, לרבות עדותו של מר עכאוי אשר אסף את הגב' חלבי ממקום האירוע והסיע אותה לביתה, אני סבור כי היא אכן נכחה במקום, אולם אני מתקשה לקבל את תוכן עדותה.

הגב' חלבי הייתה לדבריה במרחק של כ- 25 מ' ממקום האירוע בעת שהתרחש, אולם למרות זאת טוענת כי לא הגיע "עד הטרקטור" מאחר ו"איך שהגעתי הגיעה נידת משטרה לקחו את בעלי... עד שהוא הספיק לרדת מהטרקטור הגיעה משטרה לקחה אותו", וזאת על אף שמהעדויות האחרות ברור כי הניידת הגיעה למקום לפחות עשר דקות לאחר האירוע.

אולם אם דברים אלה ניתן לקבל בטענה כי העדה הייתה אחוזת בלבול בעת המקרה, הרי את המשך העדות אינני יכול

לקבל כסבירה:

ש. אחרי שבעלך חזר מהמשטרה ביום התאונה, סיפר לך מה קרה?

ת. מה הוא יספר, היינו ביחד, לא דיברנו כלום.

ש. הוא לא שאל אותך אם ראית את התאונה?

ת. לא שאל אותי, ולא שאלתי אותו.

ש. מתי פעם ראשונה, את ובעלך מדברים על התאונה והוא אומר לך מה היה ואת אומרת לו מה היה?

ת. לא פעם ראשונה, ולא פעם אחרונה ולא דיברנו על זה. המקרה קרה, וראינו איך זה קרה ואין צורך שנדבר.

ש. בית המשפט שאל, עד היום לא דיברתם על התאונה מה קרה שם?

ת. לא. לא דיברנו.

ש. את מקודם סיפרת לנו שלא ראית את התאונה כי היית עם הגב לתאונה. לא עניין אותך לדעת מה קרה, איך קרתה התאונה, בעלך מעורב.

ת. אני התבלבלתי, נבהלתי ולא רוצה לדעת ולא רציתי לדעת. הם נכנסו בו וקרה מה שקרה. הם נכנסו בו, הוא נסע עם הטרקטור. זה מה שקרה.

כאמור אינני מקבל כסבירה את האפשרות שאשה לא תשאל את בן זוגה דבר על האירוע, לא תנסה להבין כיצד התרחשה התאונה הקשה ולא תדבר איתו כלל אודותיה לאורך כל התקופה, מיום התאונה ועד מועד עדותה.

כאשר אני מצרף את התרשמותי כי העדה אינה מגלה את כל הידוע לה לעובדה כי הנאשם לא הזכיר ולו ברמז את נוכחותה של אשתו בזירה, מתחזק אצלי הרושם כי **הנאשם ביקש להרחיק את אשתו ממסירת עדות ומחקירה במשטרה אשר עלולה הייתה למסור פרטים אותם לא רצה להעביר לידיעת חוקריו.**

דווקא אמירתה הראשונה לעיל של העדה בפניי מסבירה אולי את הדברים "מה הוא יספר, היינו יחד", דהיינו לכאורה יודעת העדה הכל על האירוע ואין צורך לברר פרטים עם בעלה.

אפשר וכך הם הדברים, אפשר ולעדה ידוע היטב כי בעלה התכוון לבצע פניית פרסה מיד לאחר שירדה מהטרקטור ואפשר והיא שמעה ממנו לאחר האירוע את פרטיו, אולם אינני מקבל כהגיונית את האפשרות שהגב' חלבי אינה יודעת כלל את פרטי המקרה, לא שמעה אותם מבעלה ולא ניסתה לברר עימו את הדברים, לאורך יותר משלוש שנים.

כאמור לעיל, קשה לי לקבל כי השמטת נוכחותה של אשת הנאשם במקום נעשתה מתוך שכחה או מחשבה שעדותה אינה רלוונטית, ומתעוררת הרגשה שהכוונה הייתה להרחיק את הגב' חלבי ממתן עדות שעלולה לסבך את הנאשם, הדבר המחזק אתרשמותי השלילית מעדותו של הנאשם כמפורט לעיל.

קביעות הבוחן וחוות דעת המומחה דורון פת:

כפי שצינתי בפתח הדבר **בעבודת הבוחן מר דגש נפלו ליקויים** במקרה דנן, ומרבית טענותיו של הסנגור כנגדה מקובלות עליי. עם זאת, סבורני כי **אף את קביעותיו של מומחה ההגנה מר פת אין לקבל כלשונן**, ואינני סבור כי יש לדחות את קביעות הבוחן באשר למחלוקת העובדתית המרכזית בתיק.

על פי קביעת הבוחן מר דגש פגע האופנוע השני - הכחול - בחלק הקדמי של הטרקטור. קביעה זו מבוססת על כתם צבע כחול שנמצא בסמוך לחזית הטרקטור והודגם בין השאר בתמונה מס' 48 בלוח תצלומי הזירה (ת/10). קביעה זו אינה עולה בקנה אחד לא רק עם העדויות, אלא אף עם העובדה כי אופנוע זה המשיך ו"נזרק" לאחר הפגיעה לצד ימין. קביעת זו של מקום הפגיעה אף בעייתית כפי שעולה שניסוי התאמת הנזקים שערך הבוחן. כפי שעולה מחקירת הבוחן מיום 1.9.14, הרי בכדי להתאים את הפגיעה של האופנוע הכחול למקום בו נמצא כתם הצבע הכחול, היה צורך להרים את האופנוע באוויר, כמודגם בתמונה 20 מבין תצלומי התאמת הנזקים.

בחקירה הנגדית הצביע הסנגור אף על קשיים בייחוס כל הנזקים שבכף הטרקטור לפגיעת האופנוע השלישי - השחור - בלבד, קשיים אשר מצביעים על כך שבכף האחורית פגעו שני אופנועים, הכחול והשחור.

דומה שאין מחלוקת בין הצדדים כי מסקנות הבוחן באשר למקום הפגיעה של האופנוע השני מוטעות, ואופנוע זה פגע בחלק האחורי של הטרקטור. פגיעה זו תואמת הן את המימצאים האחרים, למעט אותו כתם צבע, והן את העדויות.

עם זאת, אינני סבור כי בעובדה זו יש כדי להשליך את המחלוקת העיקרית בין הצדדים, ולסייע להגנת הנאשם.

מעבר לטעות זו בחוות דעת הבוחן, אני מקבל כי בחקירת האירוע נפלו שיבושים נוספים, עליהם הצביע הסנגור.

ראשית, אין מחלוקת כי בזירת האירוע "הסתובבו" אנשים שלא לצורך. הן בסרטון והן בתמונות שצילם הבוחן ניתן להבחין באנשים אשר לפחות חלקם בוודאי אינם שוטרים. המדובר בעיקר באנשים שערכו צילומים שונים ואפשר לשער כי מדובר בעיתונאים או צלמים של עיתונים או אתרי חדשות (ומהעדויות עולה כי אכן תמונות מהאירוע התפרסמו באותו יום או בסמוך לו באתרים שונים באינטרנט). עוד מתברר כי בזירה נכחו מספר שוטרים אשר סייעו לעבודת הבוחן אך לא רשמו מזכרים בדבר פעולתם, וביניהם פקד ערן קפלן שהיה באותה עת ראש מדור תאונות דרכים ולמעשה מפקדו של הבוחן דגש.

המדובר אכן בליקויים, כאשר ההגנה טוענת בעיקר ל"זיהום" הזירה בידי אותם גורמים. מנגד טענה המאשימה כי בכל זירת תאונה אין אפשרות לסגירה הרמטית והקפאה מלאה של המצב מרגע האירוע ועד תיעודה ובחינתה בידי בוחן התאונות.

הגם שאני מקבל כי ניתן היה להקפיד יותר על שמירת הזירה במקרה זה, אינני סבור כי יש בכך כדי לסייע לנאשם. ראשית, **שני השינויים המרכזיים בזירה נעשו בידי הנאשם עצמו או מטעמו**. הנאשם עצמו אישר כי לאחר האירוע הסיע את הטרקטור והעמיד אותו בשול הנגדי לכיוון נסיעתו. כמו כן עד ההגנה מר עכאווי סיפר כי הוא ובנו סייעו לנאשם לפנות את מיכלי המים מהכביש ולסדרם בשול, כפי שהם נראים בתמונות.

כלומר, זמן קצר לאחר האירוע ועוד בטרם הגיעו למקום כוחות פינוי ומשטרה, כבר ביצע הנאשם שני שינויים מהותיים והזיז ממקומם את הטרקטור ואת מיכלי המים אשר היו מיקומם מיד לאחר האירוע יכול היה לשפוך אור על מקום ההתנגשויות. לפיכך, גם אם היו מחדלים שגרמו ל"זיהום הזירה" כנטען, הרי קשה לראות כיצד הנאשם, אשר גרם לעיקר אותו "זיהום" יכול לטעון כי יש להביאו בחשבון לטובתו.

מעבר לכך, אינני מקבל כסבירה את האפשרות שהעלה הסנגור כי מי מאותם אזרחים הזיז מימצאים ושרידים במקום בצורה שעלולה להשפיע ולהטות את חקירת התאונה. הנאשם היה במקום כל העת, כמו גם אשתו והעד מטעמו אשר הגיע למקום לאחר זמן קצר. אף לא אחד מהם העיד כי נעשה שינוי כלשהו בידי מאן דהו, אשר הזיז את אחד האופנועים או שרידיו. אין לשלול כי פריט מסוים זז ממקומו, אולם בוודאי שלא נעשה שינוי בשובל השרידים או בחריצים שבכביש, ואין כל ביסוס להשערה זו שהעלתה ההגנה.

ניידת המשטרה ובה השוטר סביתי הגיעה למקום דקות אחדות לאחר האירוע ובתוך זמן קצר ביותר הגיעו למקום כוחות נוספים. אין להעלות על הדעת כי בתוך דקות מקרות התאונה, בעוד גופת חברם מוטלת בצד הדרך ושני חבריהם האחרים פצועים מעברה מהשני, ובנוכחות הנאשם, אשתו ומכריו, יפעלו חבריהם של האופנוענים לשינוי הזירה באורח מכון בכדי "להפיל" את האחריות על הנאשם, כפי שניסה הסנגור להעלות השערה.

מעבר לחוסר הסבירות של פעולה זו אשר אין לה כל עדות, הרי שיש צורך במיומנות גבוהה וידע בכדי לבצע שינוי כזה מתוך תכנון להשפיע על החקירה.

בחינת התמונות, ובעיקר הסרטון, מגלה כי השברים, השרידים והחריצים על הכביש תואמים את מקום הימצאות האופנועים וההשערה כי נעשה בזירה שינוי מהותי שעלול להטעות את חוקרי התאונה אינו מתקבל על ידי.

זאת ועוד, אף **מומחה ההגנה** מאשר בעדותו כי לא ניתן להזיז שובל של שברים (עמ' 21 לפרוטוקול מיום 28.5, שורות 5-6).

כאמור לעיל, למרות הליקויים והטעויות בעבודת הבוחן, לא מצאתי כי יש בכך כדי לשנות את מסקנתי. לאחר עיון בכל החומר ושקילת כל הטענות, לא נותר בי ספק כי הפגיעה הראשונית, ההתנגשות בין הטרקטור לאופנוע של המנוח הייתה במרכז הכביש בקירוב, בעת שהטרקטור ביצע פניית פרסה והפגיעה השלישית הייתה בעת שהעגלה הרתומה לטרקטור מצויה בקרבת מרכז הנתיב ולא בשול כטענת הנאשם. אופנוע זה הותיר, לאחר נפילתו, חריצים ברורים בכביש הנמשכים ממקום האימפקט ועד למקום עצירתו. חריצים אלה נראים בתמונות ובסרטון, מסומנים בסימן 5 בתרשים הבוחן ואינם עולים בקנה אחד עם תיאור התאונה לפי גרסת הנאשם והמומחה מטעמו.

מומחה ההגנה בחר שלא להתייחס בחוות דעתו לחריצים אלה וסיפר בחקירה הנגדית "(הבוחן) מצא חריצים במרחק גדול קדימה לא התייחסתי אליהם. לא יכול לאשר ולא יכול לשלול" ובהמשך "כמו שאמרתי קודם לא יכול לאשר לא יכול לשלול, לעניין זה לא ייחסתי חשיבות ולא עסקתי בכך בחוות דעתי".

קשה לקבל כי לחריצים שנמצאים במקום התאונה אין כל חשיבות עד כדי כך שהמומחה לא מתייחס אליהם כלל וההרגשה העולה מעמדתו של מר פת בהקשר זה היא כי הוא ביקש להמנע מבחינת מימצאים אשר מסבכים את הנאשם. ויודגש, מר פת לא בחן את החריצים וקבע כי אינם קשורים לאירוע או אינם מלמדים על מקומות האימפקט אלא **בחר שלא לעסוק בהם** כלל. נסיונו הרב וידיעותיו הנרחבות של מר פת בכל הקשור לבחינת וניתוח תאונות, לא משאירים אצלי מקום לספק כי **בחירה זו לא נעשתה בתוך טעות**, אלא מלמדת לדעתי על רצון שלא לעסוק במימצאים המסבכים את הנאשם.

עוד יוער כי ניתן לראות בסרטון ובתמונות זרימת מים משמעותית ממרכז הכביש ועד לשול. ניתן להניח כי מקורם של מים אלה במכלים שהסיע הנאשם וכי תחילת הכתם - במרכז הכביש - מצביעה על המקום בו נפלו מהכף, עובדה המתיישבת יותר עם גרסת המאשימה מאשר עם גרסת הנאשם לפיה הפגיעה בכף הייתה בעת שהכף הייתה בשול או בסמוך לו. ואשוב ואזכיר כי הזזת המיכלים מהכביש וריכוזם בצד הדרך נעשה בידי הנאשם והעד מר עכאווי.

המאשימה האריכה בטענותיה כנגד חוות דעתו של מומחה ההגנה מר פת. סבורני כי מר פת התרכז בהעלאת טענות, משכנעות ברובן, כנגד עבודת הבוחן, אולם לא קבע מימצאים של ממש באשר לתאונה.

כאמור לעיל, אף המאשימה מקבלת כיום את טענות ההגנה והמומחה מר פת בדבר מיקום פגיעת האופנוע השני בכף ולא בחזית הטרקטור. עם זאת, אינני סבור כי יש בכך כדי להשפיע על הקביעה בדבר מיקומו של הטרקטור בכביש בעת האירוע.

מצאתי כי מומחה ההגנה, שאין חולק על היקף ידיעותיו וניסיונו הרב, בחר להתעלם מחלק מהמימצאים בכדי להתאים את חוות דעתו לצרכי הנאשם, לקוחו. כאמור לעיל, המומחה בחר להתעלם מהחריצים בכביש ולא התייחס כלל לשובל השברים והשרידים. המומחה קובע בלאקוניות כי חריצים אלה אינם מעידים על מקום האימפקט, אלא על מקום אפשרי לפגיעה של חלקי אופנוע באספלט. המומחה אינו מנסה להתאים חריצים אלה לגרסת הנאשם באשר למקום התרחשות התאונה, וכפי שצינתי לעיל, לדעתי לא בכדי לא עושה זאת, שכן החריצים במרכז הכביש אינם עולים בקנה אחד עם

תאונה בסמיכות לשול.

יותר מכך, המומחה נאחז בקביעת הבוחן - אותה הוא עצמו שולל במקום אחר בחוות הדעת - כי האופנוע התרומם באוויר בשעת האימפקט ולכן קובע כי אין לייחס את החריון למקום התאונה. קביעה זו של הבוחן התייחסה לאופנוע הכחול אשר לכאורה התרומם בכדי להותיר את הכתם הכחול בחזית הטרקטור. אולם משנקבע עובדתית כי האופנוע הכחול לא פגע בחלקו הקדמי של הטרקטור, אלא בחלקו האחורי, מובן כי להנחה, הבעייתית כשלעמה, בדבר התרוממות האופנוע, אין בסיס.

מומחה ההגנה קובע כי פגיעת האופנוע הכחול בכף הטרקטור היא שגרמה לסיבסובו, וזאת כאשר הטרקטור היה באותה עת כאשר חציו על השול - כמודגם בסעיף 3.5.2 לחוות הדעת. ראשית, קביעה זו מתעלמת כליל מהפגיעה הראשונה של האופנוע הכתום בטרקטור. אם הפגיעה השנייה גרמה לסבסוב כה בולט של הטרקטור שמאלה, מדוע לא ניתן להניח כי הפגיעה הראשונה גרמה להסתתו ימינה?

לכאורה הפגיעה הראשונה הייתה חזקה יותר, מאחר והמנוח, רוכב האופנוע הראשון, הופתע יותר מחבריו מהטרקטור ולא הספיק להגיב, וזאת לעומת רוכב האופנוע הכחול, אמסלם, אשר לדבריו הספיק לבלום בנסיון למנוע את הפגיעה. אף שרידי האופנועים לאחר האירוע מצביעים על פגיעה חמורה בהרבה באופנוע הראשון אשר נהרס כליל לעומת השני. עובדה זו המצביעה לכאורה על התנגשות במהירות ובעוצמה גבוהים יותר.

המומחה מסביר כי פגיעה בכף האחורית, אשר הייתה עמוסה במיכלי מים גרמה למנוף גדול. המדובר באמירה שלא ניתן לה הסבר של ממש (עמ' 19 לפרוטוקול שורה 22). לא נעשה נסיון כלשהו לחשב ולו באורך גס את ההבדל בין מנוף הפגיעה הראשונה לשנייה. לא נקבע מרכז הכובד של הטרקטור ולא ציר סבסובו. לא ברור מה הוא ההבדל בין המשקל בכף האחורית, שהייתה עמוסה במיכלי מים, ובין החלק הקדמי של הטרקטור בו מצוי המנוע. לא הייתה התייחסות למרחק בין הפגיעה האחורית למרכז סבסובו של הטרקטור, לעומת מרחק הפגיעה הקדמית, ולפחות לכאורה, וכפי שעולה מהתרשימים שערכה ההגנה, הפגיעה בחלק הקדמי היא במרחק גדול יותר ממרכז הטרקטור, עובדה שמשמעה מומנט פגיעה גדול יותר.

המומחה מאשר כי לא טרח לערוך מדידות של הטרקטור "כי לא הייתי צריך. אני מכיר טרקטורים, בנערוטי עבדתי על טרקטור דומה לזה ולא ביצעתי כל פעולה מעבר לזה" (עמ' 20 שורה 21). סבורני כי מדובר באמירה המדברת בעד עצמה המעמידה בספק את רצינות קביעותיו של מומחה ההגנה בהקשר זה.

לפי חוות דעת המומחה, שתי הפגיעות הראשונות התבצעו כאשר הטרקטור באותו מצב, וזאת למרות שלכאורה הפגיעה הראשונה אמורה להסיט את הטרקטור ימינה, ולו במקצת. כמו כן ההנחה כי שתי פגיעות אלה התרחשו כאשר הטרקטור בקרבת השול הימני אינה תואמת את שאר המימצאים בזירה.

מר פת אף התפתל בעדותו וסתר עצמו באשר לפגיעות האופנועים בטרקטור. כך העיד, כפי שציין גם בחוות דעתו, וכפי

שטוענט ההגנה בסיכומיה כי "הפגיעה הראשונה הייתה של האופנוע הכתום בחלק הקדמי" (עמ' 18 שורה 10), אולם בהמשך שינה גרסה ובאופן תמוה למדי הוסיף "אני סבור שהאופנוע הכתום כן יכול לפגוע מאחור ולאחר מכן בחזית" (עמ' 19 שורה 22). לסיכום עדותו נשאל המומחה בידי ב"כ המאשימה האם הוא יכול להסכים "שמבחינת סדר הפגיעות אתה חולק על גרסת הנאשם?" המומחה מתקשה להשיב בחיוב אפילו לגבי נקודה זו ותשובתו: "אפשר לומר כן ולא, אני לא בטוח. ככל שאני יודע הוא הרגיש רק שתי מכות. אני אומר שהפגיעה הראשונה בטרקטור הייתה מלפנים לפי דעתי".

סבורני כי באמירותיו וקביעותיו במקרה דנן העדיף המומחה מר פת את טובת לקוחו לעומת קביעות אובייקטיביות המבוססות על ידיעותיו וניסיונו, וקביעותיו אינן יכולות להתקבל במקרה זה.

המומחה מר פת אף הצביע על ליקויים במבחן שדה הראייה שערך הבוחן. הניסוי לא נערך מהשול אלא ממרכז הכביש, והדמות באמצעותה נערך הניסוי הייתה של אדם מתקרב ולא של אופנוע, שהינו נמוך (גם אם רחב) יותר, למרות שבמקום היו אופנועים זמינים. עם זאת, המומחה לא ערך בדיקה משלו, בטענה כי מדובר בפעולה מסוכנת. לא נערך ניסיון לבקש סיוע מהמשטרה לעריכת ניסוי שדה ראייה מהשול.

אני מקבל את הטענות בהקשר זה, אולם גם כאן אינני סבור כי יש בכך כדי לסייע להגנת הנאשם. מסקנתי היא כי הנאשם ביצע פניית פרסה במקום אסור, לפיכך השאלה האם ניתן היה להבחין ברוכבי האופנוע בעת שהתחיל בפנייה אינה רלוונטית כלל ואסור היה לו לבצעה בין שראה רכב מתקרב ובין שלא יכול היה לראותו.

הודעתו של הנאשם בפני השוטר סביתי:

השוטר סביתי סביתי היא הראשון שהגיע למקום והוא רשם בדוח הפעולה שערך (ת/15) כדלקמן:

"דברי הנהג: נהג הטרקטור מוסר כי הוא ביצע פניית פרסה לכיוון מערב ואז האופנועים התנגשו בו."

כמו כן ערך השוטר זכרון דברים (ת/18) בו רשם את הדברים הבאים:

"ראיתי את נהג בטרקטור עלי חלבי יושב על מעקה הבטיחות במקום, אני הודעתי לנהג עלי כי הוא מעוכב מרגע זה והודעתי לו את הסיבה על העיכוב (גרימת מות ברשלנות). אני שאלתי את הנהג עלי חלבי מה קרה ואז הוא מסר לי... שאלתי את הנהג מדוע עלית בחזרה על הכביש והוא אמר לי התכוון לעשות פרסה במקום. אני במקום אמרתי לנהג עלי שאין הוא חייב לומר דבר כי כל אשר יאמר יהווה ראייה בבית המשפט, הנהג שוב אמר לי כי הוא לא הספיק לעשות את הפרסה אבל הוא הרגיש את המכה מאחורה ולא זוכר דבר מעבר לזה".

כנגד טענת המאשימה כי הנאשם הודה למעשה באחריות לתאונה בפני השוטר סביתי מעלה ההגנה שתי טענות. האחת

כי מדובר **בהודעה לא קבילה** של חשוד שלא הוזהר כדין והשניה כי מדובר **באי הבנה ופרשנות שגויה של דברי הנאשם** שציין כי התכוון לעשות פרסה בהמשך, ולא כי ביצע אותה במקום.

עיקר טענות ההגנה כנגד גביית ההודעה בטרם אזהרה מקובלות עליו. בעת שנגבתה העדות היה הנאשם מעוכב וברור כי היה ידוע שהוא נהג בטרקטור שהיה מעורב בתאונה קטלנית. אין מדובר בשאלה כללית שהפנה השוטר לנוכחים במקום האירוע, אלא בשאלה ספציפית לנהג מעורב. גם אם לא היה ברור בשלב זה כיצד נגרמה התאונה, מובן כי נהג הטרקטור הוא חשוד פוטנציאלי, ולמעשה אחד משני החשודים האפשריים היחידים. בנסיבות אלה, סבורני כי לא ניתן לקבל עמדת המאשימה כי הדבר שקול לגביית עדות מעד ראיה בזירה (עמ' 17 לסיכומיה). להבדיל מהמקרה עליו ביקשה המאשימה להסתמך בעניין **בן דין**, ידע השוטר סביתי היטב כי הנחקר הינו נהג הטרקטור והוא פנה אליו בתור שכזה, באופן נגזר מכך, כחשוד באחריות לתאונה.

יתרה מכך, השוטר סביתי לא הזהיר את הנאשם גם בשעה שעוכב אותו וזאת כאשר הוא מציין שהעוכב הוא בגין גרימת מוות ברשלנות. דהיינו מובן כי בשלב זה לא היה הנהג בגדר עד או מעורב גרידא, אלא לפחות חשוד פוטנציאלי, אם לא החשוד העיקרי.

עם זאת, הגם שמן הראוי היה להזהיר את הנאשם מיידית וליידע אותו בדבר זכויותיו, ולפחות בשעה שעוכב אותו, אין הדבר פוסל לחלוטין קבילות הדברים שנרשמו מפיו. כפי שקבע בית המשפט העליון בעניין **יששכרוב** (ע"פ 5121/98) יש לבחון גם את אופיה וחומרתה של חוסר החוקיות ואי ההגינות הכרוכים בהשגת הראייה ואת השאלה האם השימוש באמצעי החקירה הבלתי כשר נעשה המכוון ובזדון או בתום לב.

במקרה דנן, סבורני שקשה לחלוק על כך שאין מדובר בפעולה שנעשתה בחוסר תום לב או בזדון בידי השוטר סביתי. המדובר בתחקור בשטח, ולא בחקירה בתחנה. השוטר הגיע למקום תאונה קטלנית והיה עסוק בין השאר בהשגחה על הזירה ובוודאי אף בבירור מצב הנפגעים, הזעקת עזרה וכדומה. בנסיבות אלה, הפניית שאלות לנהג הינה טבעית וכמפורט בסיכומי המאשימה התקבלה כמותרת במקרים רבים אחרים, לרבות במקרים של תאונות קטלניות.

בהמשך, כאשר הבין השוטר סביתי כי הנאשם מסבך עצמו באחריות לתאונה, הוא הזהיר את הנאשם בדבר זכויותיו ובטרם נגבתה ממנו עדות מלאה בתחנת המשטרה אף התאפשר לנאשם להתייעץ עם עורך דין מטעמו.

סבורני כי בנסיבות אלה אין לומר כי מדובר בפעולה פסולה מכל וכל, ולפיכך ההודעה אינה קבילה. עם זאת, בוודאי שמדובר בדברים שנמסרו בלא אזהרה ואין לייחס להם משקל גבוה. כאמור לעיל, הצדדים אף חלוקים באשר לפירוש שיש לייחס לדברים שמסר הנאשם לשוטר סביתי.

לאור האמור לעיל, סבורני אפוא כי מדובר **בהודעה קבילה אולם משקלה נמוך**, הן לאור נסיבות גבייתה והן לאור המחלוקת בדבר פרשנות הדברים.

לולא היו כנגד הנאשם ראיות טובות אחרות, לא הייתי מרשיעו על סמך אמירה זו, אולם בנסיבות המקרה דנן, סבורני כי קיימות ראיות מספיקות להרשעת הנאשם, כפי שפורט לעיל, וזאת אף בלא ייחוס משקל כלשהו לדברים שרשם מפיו השוטר סביתי. לפיכך אני רואה בדברים אלה חיזוק שהוא למעלה מהדרוש לראיות התביעה במקרה זה.

תוקפו של קו ההפרדה הרצוף:

ההגנה טענה כי סימונו של קו ההפרדה במקום התאונה אינו כחוק, שכן על פי לוח התמורים משנת 2010, קו הפרדה רצוף צריך להיות מסומן כקו כפול.

טענה זו, מצריכה הכרעת בשאלת תוקפם של תמורים וסימוני כביש שהוצבו ונערכו לפני כניסת לוח התמורים החדש לתוקף ומצריכה שמיעת ראיות באשר למועד סימון הקו, ראיות שלא הובאו בפניי.

אולם גם אם אצא מהנחה כי סימון הקו הרצוף אינו כנדרש, אינני סבור שיש בכך הגנה לנאשם.

למעשה, השאלה היא האם יש להחיל במקרה זה את תקנה 22 לתקנות התעבורה, הקובעת כי "**תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמורר הוצב, סומן או נקבע שלא כדין**". קיימים לא מעט מקרים בהם זוכו נאשמים מעבירות של אי ציות לתמורים שלא הוצבו כדין, אולם ההלכה היא כי אין להקיש מכך על אירועי תאונות, ואין אדם שגרם לתאונה יכול להיבנות מטענה זו.

בעניין זה קבע בית המשפט המחוזי בת.פ. 42815-07-10 **מדינת ישראל נ' יהושע בלום**:

הפגיעה במנוחה היתה על מעבר חציה, כאשר המנוחה חצתה משאל לימין בכיוון נסיעת הנאשם. נתונים אלה מצביעים לעבר החומרה. **העובדה שמעבר החציה סומן שלא כדין אינה משמעותית** לעניין הערכת הרשלנות בגרימת תאונה ותוצאותיה. יש להניח שהמנוחה והנאשם לא ידעו שמעבר החציה סומן שלא כדין והם התייחסו אליו כאל מעבר חציה לכל דבר ועניין".

קביעה זו אושרה בידי בית המשפט העליון בע"פ 4394/12 **בלום נ' מדינת ישראל**.

במקרה דנן, אין ספק כי הנאשם היה מודע לקיומו של הסימון כקו רצוף האוסר פניית פרסה, והוא טוען כי התכוון לנסוע מרחק רב על מנת לבצע את הפנייה במקום בו אין קו רצוף. לפיכך, גם אם **מבחינה טכנית** אפשר ולא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה של חציית קו הפרדה רצוף (ועבירה זו אינה נכללת בכתב האישום), הרי מבחינה מהותית העבירה בוצעה על ידו והיא משליכה על רמת רשלנותו.

סיכום של דבר:

על סמך העדפת עדויות עדי התביעה אמסלם ולוי על עדות הנאשם ועל סמך המימצאים בזירה, אני קובע כי התאונה התרחשה בעת שהנאשם ביצע פניית פרסה תוך חציית קו הפרדה רצוף וחסם דרכם של האופנועים שהגיעו בנסיעה מאחוריו.

די באמור לעיל כדי לשכנע אותי מעבר לספק סביר כי הנאשם אחראי לאירוע התאונה כך שאני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו.

מעבר לאמור לעיל ניתן לזקוף לחובת הנאשם אף התנהלותו בעניין עדותה של אשתו, התנהלותו בזירה והדברים שמסר לשוטר סביתי.

בטרם שמיעת הטיעון לעונש, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בענינו של הנאשם. כמו כן, מאחר וקיימת אפשרות כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, הרי בטרם גזירת דינו, ומבלי שהדבר יהווה אינדיקציה כלשהי לעונש הצפוי לו אני מורה לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בענינו של הנאשם.

אם ימצא הממונה על עבודות השירות כי יש צורך בביצוע בבדיקה לאיתור שימוש בסמים, אני מאשר ביצוע בדיקה כנדרש.

אי שיתוף פעולה של הנאשם עם הממונה, ייחשב כוויתור על האפשרות לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות ועלול להביא לגזירת דינו למאסר של ממש.

ניתן ליצור קשר עם הנאשם באמצעות הסגור 050-6266777 או 04-7700111, פקס 04-7700112.

אם לא ייצור שירות המבחן או הממונה קשר עם הנאשם בתוך 45 ימים, יפנה הסגור אליהם לקידום הטיפול בתיק.

התסקיר וחוות הדעת יוגש ככל הניתן עד ליום .

התיק נקבע לטיעון לעונש ליום 26.9 בשעה 9.

בשלב זה אין צורך בהופעת קצין המבחן לדיון, אלא אם תוגש בקשה לזמנו מטעם מי מבעלי הדין.

המזכירות תמציא העתק מהפרוטוקול לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, 15 ב-15 פברואר 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד ערן בר-אור מטעם הסנגוריה הציבורית וב"כ המאשימה, מתמחה, מר אביב מזרחי.